

Idaházy Jóska

s. jegyző sóhajta-ai a községházán.

Hát már mégis csak méltányolni fogják odafent eddigi munkásságomat. Nem hiába dolgoztam 30 éven át itt ebben a bűdös odúban. Mert itt szörnyű bűdös van. Főleg a II-od birói hivatalban. Nem tudom miféle dohányt pipálhatnak ezek a parasztek, de annyi bizonyos, hogy ilyen bűdösség még a koresmában sincs. Már veszek is nekik 10—10 kiló jó muskotály dohányt, nem szagolom ezt a szörnyű bűdösséget. No de talán nem tart soká ez az állapot. Most, hogy így az ország legbecsületesebb, legképzettebb és legokosabb férfait emelik a főispáni székbe, — talán én rám is majd csak rám kerül a sor.

Beszéltem Zsigávál Szentesen, hogy ha muszaj, hát elfogadom még az árvamegyei jóispánságot is. Különbén az ember ott is csak olyan ember. A főispánság nekem ugyan nem épen nagy kitüntetés, de hát mert a munkám és szorgalmam után így érdemesnek tartottak erre a szerény állásra, — hát én bizony elfogadom. A diszmagyart is megrendelem. Van miből. Mert mióta ezzel a házasságommal így beremekeltem, azóta más szemmel nézik az embert.

Az éjjel vadászattal álmodtam. De bizony a puskám csütörtököt mondott még álmomban is! Persze már mint főispán vadásztam a titkárommal. Ennek el sült a puskája. Ujabb, mint az enyém. Ezek a régi puskák nem is érnek semmit.

Hé tűzoltó! Mondja meg azoknak a parasztoknak ott a II-od birói hivatalban, hogy azonnal hagyjanak fel a pipázással! Most is

olyan bűdös légáramlat ütötte meg az orromat, akkár csak a sintértelepen lenne az ember! Ha megkapom a főispáni kinevezésemet, egytől egyig elcsapatom őket.

Előre! . . .

Az iskolában.

No írja le ezt az ásványt (Tanár átnyújt egy darab követ).

Nos?

(Tanár segíteni óhajt) Nos emlékezzék: megkülönböztetünk színt

(Átvéve a szót) Igen, igen, megkülönböztetünk rajta (hadarva) színt, kamrát, padlást, meg istállót.

(Leülhetsz öcsem, jól feleltél).

Melyik?

- Khi lokhik obbo o szhép nodj házbo? —
- O khirály! —
- Melyik, o cshongorádi nodj khültű?
- Nem, az oral khodó!

Részlet
Ipolysaághy Mihály
 „Magányban“ című regényéből.

I... S... hy... hy...

VI. fejezet 11622. oldal.

Szárnyszegetten elővevé zsebkendőjét Tivadar, hogy letörölje lázas homlokáról a gyöngyöző verejtéket. — „Az óra már éjfél ütött, a föld már néma lón.“ Pihen az egész kietlen tájék, csak Tivadar van ébren, hogy töprengve a múltak eseményein, lelke háborgását csititgassa.

— Óh kegyetlen sors, te leiketlen főkertésze szívem illatos virágoskertjének! „Mért hagytad el érseki széked“? Mért tépted le kertem díszének legtöbb koronáját: a féltve őrzött babért, melynek illatos fáját a bájdalu költészet sok oldalu Múzsája a saját szentséges kezeivel ültette el, hogy majdan kisarjadzó leveleiből fáradságos költői másolgatásaim jutalmául szerelmem gyémántja koszorút főnhasson izzadó homlokomra. Irígységemben útalatos, bösszúállásodban páratlan sors te! Mit vétettem ellened, hogy elraboltad kedvesemet tőlem, kit úgy szerettem, mint vígan fickándozó suszterinas a gazdag borraivalót!

Imigy sóhajtott fel szárnyszegetten Tivadar, miközben elővette naplójegyzeteit, hogy lázban égő szíve zakatoló vizi malmában a ma órlés végett felöntött szenvedések quint essentiáját méltóképen szortirozhassa. Szárnyszegetten meghegyezte ceruzáját. A nap még nem sütött, így hát nem is csókolhatták meg egymást, hanem a gondolat hegyet-völgyet egy pillanat alatt átfutó röpke szárnyain felkereste Tivadar imádottjának illatos hálófülkéjét, hogy miként a röpke meh a lilium szirmain, ő is mézet gyűjthessen az éden otthonában.

Természetrájk Órán.

Tanár: E szerint tehát ön milyen állatosztályhoz tartozik?

Tanuló: Én emlős állatosztályhoz tartozom.

— Miért?

— Meri eleven fiakat szülök és fiaimat emlőimből tejjel táplálom.

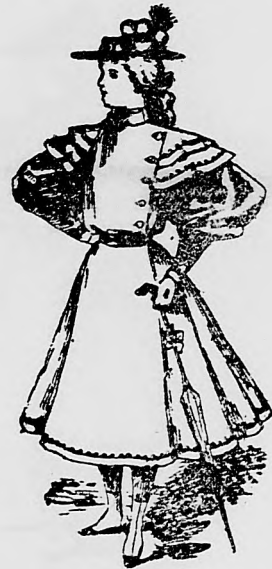
Papa a correpetitorhoz.

— Nos, hogy haladunk?

— Csak úgy meglehetősen; csupán a görögöt nem szereti az úrfi.

— Csudálatos! tavaly meg a sárgát nem szerette.

Boriska a nőegyleti szoarén.

A koronás estélyen mindent láttam, csak koronát, — meg táncost nem.

Csak egy állatfaj kiveszését sajnálom, pedig már nagyon kiveszőben van: a jó táncos.

Kérdi Böske, hogy mulattam a koronás estélyen?

— Nagyon jól, — feleltem én. (Had egye a méreg!)

Mióta e reform ruhák divatba jöttek, én is református vagyok.

Szemelvények

ifj. Sirály Gergely verseiből:

Kisütött a nap sugára,
Kis házikóm ablakára.
Elmúltak a borúlatok,
Bánatomban majd meghalok.

Kis ablakom naptól fényes,
Ez a tanya szép, regényes,
Csak boldogság nincsen benne,
Hideg ősz van a szívembe.

Az én szívem egy temető,
Cseréppel van a háztető
Befedve az én portámon,
Nincs csutora a pipámon.

Sárga levél hull a fákról
Amott jön egy szegény ágról!
Szakadt gyermek iskolába,
Hidegtől fagyos a lába.

Küldjétek be azt az árvát,
Hadd nézzem meg a kis lábát,
Jó tanító vigyáz rájuk,
Megdicséri a papájuk,

Szegény gyermek, hogy oda van
— Miért hideg ez a katlan? —
Hallod Sára ez nem járja,
Soh' sincs gondod a kályhára.

A napsugár már gyengén tűz,
Lombtalan a szomorú fűz.
Két nyúl játszik a szántáson,
Nem hallják a kurjantásom.

Embert itt kint ritkán látok,
Szépek a sárga kabátok.
A gödörbe bele léptem,
Bajúszomat majd kiteptem!

Tóni bácsi gondolatai

a fehér népről.

A kacér nő ajka olyan, mint a rossz zongora — mindig hamis hangot ad.

*

Az igazi szerelem olyan, mint a rossz dohány — elkábitja az embert.

*

Isten Ádámot saját képére és hasonlóságára teremtette — modja a biblia, — hát Évát? — mondom én.

Bús—Bak.

Papucsszög Sándor

vizsgai feleletei.

Az ásványtanból.

— Hány féle sót ismer?
— Van konyhasó, sziksó, borsó, korsó,
koporsó, keserűső és hátsó.

Az árúisméből.

— Mitéle fűszereket ismer?
— Van gyömbér, gyógyszer, besszer,
kétszer, Pusztaszer és Major Anna.

A földrajzból.

— Mit tud a Dunáról?
— A dunnát rendszerint pehelylyel szokták megtölteni.
— Hol van Pétervár?
— Péter nem is várt meg kérem alásán,
csak mondta, hogy várni fog, de becsapott és elment.

A történelemből.

— Mikor volt a mohácsi vész?
— A mohácsi sertésvész tavaly volt, minél fogva ez még most is ostromzár alatt van.
— Mikor jöttek be a magyarok?
— Hát kérem tanár úr kedvesem, hozzám a számtisztai hivatalba már reggel 7 órakor beállítottak, de apukával egy kis megbeszélés volt a vizsgáról s így kikergettem őket.

(A jövő órán folytatjuk).

Kinrimek.

Nagyon messze van Pétervár
Sietnem kell mert Pérer vár.

Úgy vonz engem szivem Ágnes,
Mint a legerősebb mágnés.

Nézzétek csak azt a hegyet
Láttok-e rajta sok legyet?

Tegnap este mit evett
Az a szegény kis evet?

Hallotta már apuska
Hogy nem sült el a puska?

Megakadályozná Toina
Ha főispán behatolna.

Ismered-e azt a lakot,
Melyben a szép özvegy lakott.

A tehenet, ha megfejed,
Tudom nem fáj kicsi fejed.

Bánattal van szivem tele,
Elérkezett már a tele . . .
Mert verted a karót te le?

Amoda a láthatáron
Vajon mit is láthat Áron?

Bús—Bak.

Csongrádi karcos.

A községi tisztviselők fizetésük fölemelését
kérik.

No ha ezt teljesítené a közgyűlés, igazán
fölemelő hatással lenne a tisztviselőkre.

Ha beállnak a hidegebb idők és beáll a
szárma főzés, nagy keletje lesz a „vágni való“
húsnak.

Csak az a baj, hogy a csongrádi meszár-
székekben falhoz vágni való húst mérnek.

— Kérem nem kaphatnék felvilágosítást?

B: (gyorsan gyufát gyújt) tessék felvilágo-
sítás!

Dévaihoz beront egy cseléd.

— Tés úr, tisztóli a tésasszony, röktön
jöjjön haza, az öreg tésasszony, a tés úr napa
haldoklik.

Urak! haza kell sietnem, gyorsan három
majszttert.

Villanyvilágítás.

Nem hiába, hogy az előjáróság megsza-
vazta a villanyvilágítást, mert eme üdvös uji-
tás hasznát már is tapasztalta a város lakossága.
Az elmúlt héten ugyanis — annak dacára,
hogy a világításhoz szükséges anyag még a
gyári raktárban hever, — pazar villanyvilágítás
fényeskedett a város felett. Ilyen késő időben
ugyanis — november elején — többször vil-
lámlott délfelől, ami körülbelül olyan fényt
árasztott az egyiptomi sötétségbe, mint majdan
az a háromszáz láng, ami egy-egy ágyu lö-
vésnyire az utcákon itt-ott pislogni fog, hogy
hirdesse hírét a csongrádi villanyvilágításnak.

Márton napja.

Vig muzsika hangzott egy Márton nevű
úr névestélyén az elmúlt péntek este. Mikor
aztán a cigányok előszedték a hegedű tokot,
hogy hazafelé induljanak, keserű panasszal só-
hajtottak fel, hogy bizony kevés a Márton,
nem is igen tudnak már innen másüvé menni
Mártont köszönteni. Ekkor a vendégek egyiké-
nek eszébe jut, hogy hát a „Tyúk Márton“?
No volt aztán erre üdvrivalgás, nevetés, viho-
gás, prüszkölés! A cigányok pedig se szo, se
beszéd, útnak indulnak a „Tyúk Márton“ szer-
kesztőségébe, hogy neve napján üdvözöljék.
De szegények a szerkesztőség tagjait nem ta-
lálták együtt. így a „Márton“ este bizony nem
lett olyan vig, mint amilyen méltó lett volna
a „Tyúk Márton“ múltjához. Nem baj! Lesz-
nek még vig esték a „Tyúk Márton“ szerkesz-
tőségében, amely a város egész intelligentiája
felső tizezrének találkozási helye.

Az előfizetési ár ennek dacára marad
a régi.

Egész évre	8 K.
Fél „	4 „
Negyed „	2 „

A „Tiszavidék“ előfizetőinek egész évre 4 kor.

Könyvnyomda, könyvkötészet

 Könyv és papirkereskedés.

Kész nyomtatványok nagy raktára.

SZILBER J. ANTAL
Csongrád, Főter.

Imakönyvek papir, vászon, bőr,
es csontkötésben.

Emlékkönyvek vászon, bőr,
vagy plüsch
kötésben.

Levélpapírok minden szín és
minőségben,
egyenként, vagy dobozokban.

Regények a legjobb írók tollai-
ból, diszes, vagy olcsó
kiadásokban.

Iskolakönyvek a polg. leány,
polg. fiú, elemi
és ismétlő iskolák számára.

Copir papírok és vásznak. **Virág** papírok min-
den színben.

Ténták minden színben a legjobb
minőségben. Arany ténta írás-
hoz, vagy bármily tárgy bearanyozásához.

Noteszkönyvek papir, vászon, vagy
bőrkötésben. Tollszarak fából, vas-
ból minden kivitelben.

Kő- és könyvnyomdai munkákat,
ugymint: Lakodalmi és báli meg-
hívókat, névjegyeket, számlákat,
gyászjelentéseket, körleveleket,
étlapokat, ügyvédi, közjegyzői és
községi nyomtatványokat s min-
denféle kereskedelmi nyomtatvá-
nyokat jutányos áron gyorsan és
pontosan eszközölök.

Könyvkötészeti munkákat, ugym.
Füzeteket, félkemény és kemény
kötéseket — diszes aranyozással
— hivatalos könyveket, iskolai
könyvek bekötését, térképek,
szemléltető képek felragasztását,
galanteri munkákat, diszdozozo-
kat, okmányokat s táblákat
a legjutányosabb árszámi-
tás mellett szállitok.

Legtökéletesebb ártalmatlan arctisztító és szépitő szerek:

A Balkányi-féle
Kamilla arccrème
egyedüli szer szeplő, májfoltok, pattanások, bőrvörösség, bőrkiütések, bőratka (mitesser) és mindennemű bőrtisztátalanság ellen. Hatása oly bamulatos, hogy egy-kétszeri használat után is már **báronysimává, üdévé** teszi még a legelhanyagoltabb arcbőrt is. Egy tégely ára használati utasítással 1 korona.

Balkányi-féle
Kamilla-szájviz
egyedüli szer, mely fenntartja a fogak szépségét és tisztaságát, meggátolja a fogkő képződését. **Biztos ovszer a fogfájás ellen.** Egy üveg ára használati utasítással 1 kor.

Ha őszül a haja, egyedül a **Balkányi-féle hajregulatórt** használja, mely pár nap alatt hajának vagy szakálának eredeti ifjúkori színét adja vissza. Egy üveg használati utasítással együtt 1K.

A Balkányi-féle
Kamilla-szappan
kitünő arcsimító szer, mely a Kamilla-crème használatát nagyban elősegíti. Egy darab ára 50 fill.

Valódi orosz
fagykenőcs
biztos gyógyszer bármely régen megfagyott testrésznek meggyógyítására. Használati utasítással 1 kor.

A Balkányi-féle
Kamilla hajszesz
meggátolja a haj kihullását és megszünteti az annyira kellemetlen hajkorpa-képződést. Egy üveg ára 1 korona.

A Balkányi-féle
Kamilla hölgyper
kitünően tapad az arc-bőrnek üde és természetes színt ad. Kapható fehér, rózs és (barnáknak) crème színben. Egy doboz használati utasítással 1 korona.

Balkányi-féle
Chinai fogcseppek.
Felülmulhatlan és biztos hatású! Még a legmakacsabb fogfájást is megszünteti, 1 üveg ára használati utasítással 40 fillér.

Alföldi magyar ember csak Balkányi-fele „Tiszavidéki“ bajuszpedrőt használ. A legjobb bajusznövesztő és bajuszapoló szer. Kapható fehér, barna és fekete színben. Egy doboz ára 20 fill. nagy 50 f.

Postai megrendeléseket titoktartás mellett pontosan eszközölök. Minden egyes készítmény csak akkor valódi, ha névaláírásommal van ellátva. Kapható vagy postán megrendelhető:

BALKÁNYI LAJOS „Megváltó“-hoz címzett
gyógyszertárában
CSONGRÁD, Szivák-tér.

Nyomatott a laptulajdonos Szilber János gyorsajtóján Csongrádon 1905.

